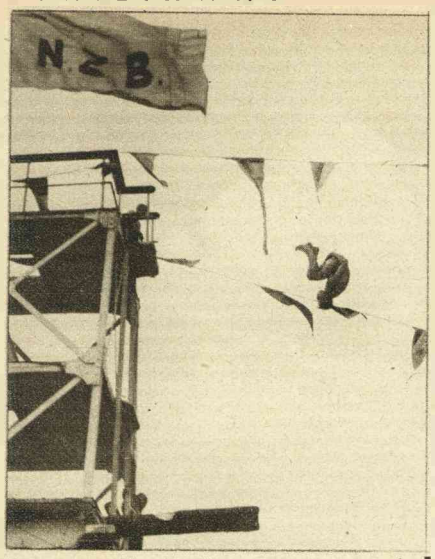
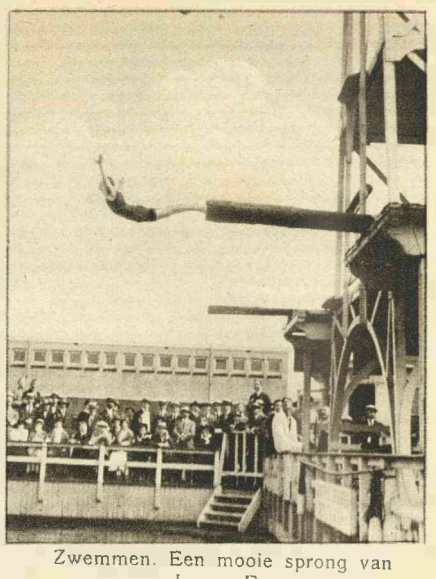
Olympische Spelen te Amsterdam

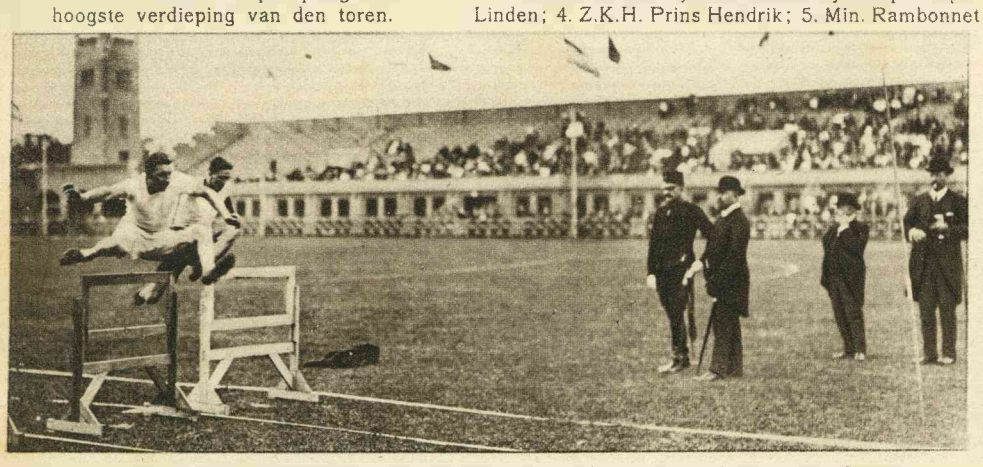
Zwemmen. H. van Pompe springt van de hoogste verdieping van den toren.

De officieele tribune tijdens de wedstrijden op 3 Sept. 1. Min. Bosboom; 2. de hr. Van Aalst; 3. Min. Cort v. d. Linden; 4. Z.K.H. Prins Hendrik; 5. Min. Rambonnet; 6. Baron Tuijll van Serooskerken; 7. Burg. Tellegen.

Zwemmen. Een mooie sprong van J. van Es.

Beslissing 110 M. hindernis-loopen. Rechts op den voorgrond Prins Hendrik.

Z.K.H. als starter der Marathon-wedstrijden.

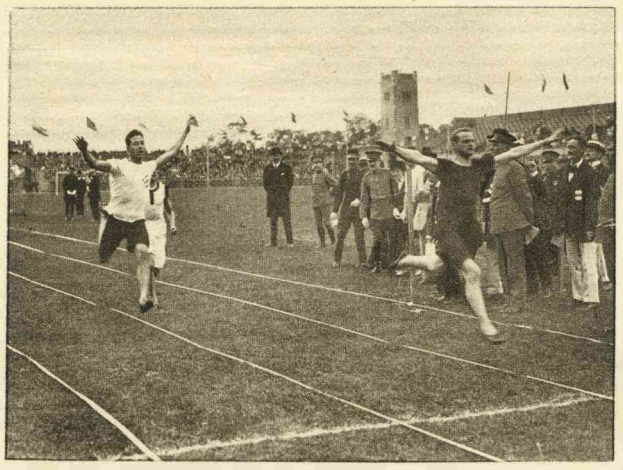
Bij de Nationale Olympische Spelen.

Hulde aan ons Nationaal Olympisch Comité, dat onder voorzitterschap van baron Van Tuijll de reusachtige moeilijkheden overwon, en van 30 Aug. tot 3 Sept. in onze hoofdstad een reeks van sportdagen organiseerde, zoo vol van afwisseling als de vaderlandsche sportgeschiedenis nog niet kende. Was het Zweden, dat het voorbeeld gaf een vorige maal, het is Nederland, dat onmiddellijk daarop volgde, en met eere. Welk een fiksche en doordachte organisatie. Welk een initiatief, welk een grootsche verwerkelijking van grootsche plannen. Denk eens, zoo'n om ende bij 850 deelnemers.... In het Stadion openlucht-sport; op Zeeburg het schuttersfeest, in het Concertgebouw boks-, scherm-, en worstelwedstrijden, in Obelt's weidsch en welingericht badhuis de zwemwedstrijden, en over een heel lapje afstand van den nationalen bodem wielrijders, hard- en langloopers doende in het zweet huns aanschijns, en met inspanning van al hun wils- en lichaamskracht om den lauwer strevend... Het is een schouwspel, om niet licht te vergeten. Gelukkig, moedgevend verschijnsel, dit jeugdige krachtig en krachtiger opbloeiend sportleven ten onzent. Ja, opbloeiend sportleven, want zulk een opzet was nooit of te nimmer verwerkelijkbaar geweest, als er alom in den lande niet een groot aantal geoefende en ervaren en lustige sportmenschen als het ware had zitten wachten op zulk een initiatief, gretig verlangend om hunne kansen te wagen, om met hun kunnen mede te werken aan de glorie van onze sportwereld, deze nationale Olympische feesten.... Gelukkig verschijnsel! Ja, want dat lijkt ons de beoefening der sporten door alle rangen van het volk genoemd te mogen worden. Te lang reeds heeft ze geduurd, de gemakzucht, de vrees om aanstellerig te zijn, de bangheid om niet au sérieux genomen te worden als zakenmensch, als geleerde, als kunstenaar, wanneer men belang stelde in en meedeed aan lichaamsoefening en spieren-hardend en gezondheid-bevorderend openluchtspel. Wij herinneren ons, dat een dichter op een tuinfeestje bij vrienden op de (zijn) handen liep en daardoor de bewondering verbeurde van verscheidene onder de dames, die hem op de (hare) handen hadden gedragen vanwege zijn kunst, tot op dat oogenblik toe. O, ik zou u vele, vele voorbeelden van dergelijk onverstand kunnen noemen, maar ik zal het wel laten vanwege mijn fatsoen en vanwege het gevoel van schaamte, dat mij bekruipt in mijn qualiteit van rechtgeaard Nederlander, wanneer ik aan het schrijven sla over ten onzent heerschende misverstanden... Over èènmaal heerschende misverstanden, wil ik het liever noemen. Want kom, kom, die tijden zijn voorbij, zullen we maar zeggen. Ze moeten voorbij zijn, en ze zijn het ook.

Een ieder, man of vrouw, jongen of meisje, beseft zoo gaandeweg dat de gezonde geest slechts in het gezonde lichaam wonen kan, dat de lichaamsoefening meer dan welke uitspanning, meer dan elk verzetje of afleidinkje; de ware rust na het gedane werk, de ware lust voor het werk van den volgenden dag geeft. En we mogen ook niet vergeten, dat met de spieren, met het lichamelijk uithoudingsvermogen de sport nog iets anders staalt, iets, dat in het leven zoo onschatbare diensten bewijst: de wilskracht. De sport leert ons vol te houden, oefent ons in het volharden.

Er is zooveel, zoo machtig veel goeds van de beoefening der sport te zeggen, dat... we er het zwijgen maar toe zullen doen; immers al het voortreffelijke ervan in het licht te stellen „zal niet gaan" vanwege de kolommenruimte; en trouwens ook bij ons te lande is men allicht zóó van dat goede overtuigd, dat de meerderheid mijn propaganda wel eens als reeds overbodig beschouwen kon, en mij met een hoonend „hij zeit wat" het zwijgen opleggen. „Reken maar". Intusschen, ten afscheid, op de valreep: „Leve de Sport! Leve ons kranig Olympisch Comité. Hoera!"

Kyf-Kyf.

Grijseels passeert als eerste de finish in het No. 100 meter hardloopen.

De wedstrijden van 't Olympisch-comité. Ajax, het bekende A'damsche elftal wint van Quick met 3—0.

Huizinga, de bekende 17-jarige looper.

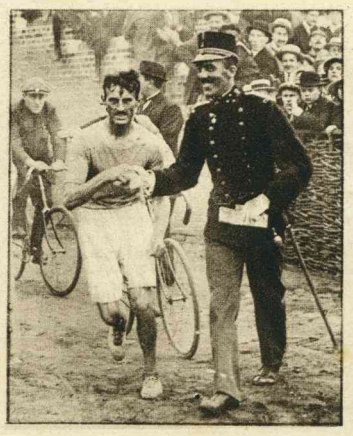
Zeggers, de winnaar van den 1sten prijs gekleed duiken.

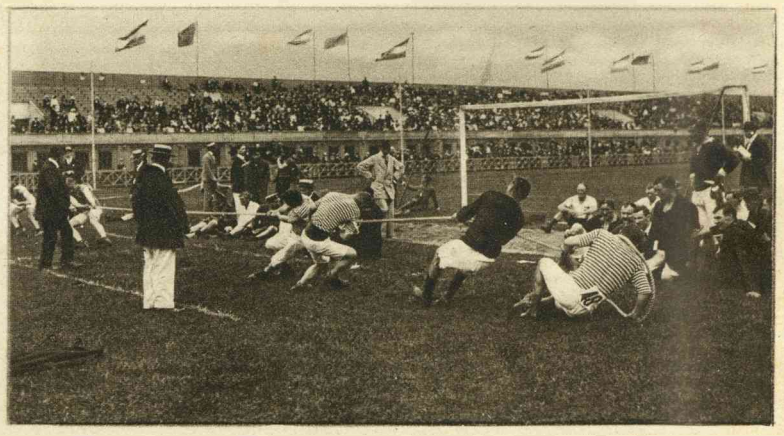
Scherm- en bokswedstrijden in het Concertgebouw. Links op de foto, boksen; rechts, schermen.

Van Kempen, die als eerst-aankomende van de 160 K.M. wielerrit het sportterrein binnenkomt.

Wessels, de kranige looper, komt als winner der Marathon-wedstrijden het Stadion binnen.

Het interessante nummer touwtrekken.

NEDERL. ROTOGRAVURE-MAATSCHAPPIJ, LEIDEN.